

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

№ 92 (7379)

Субота, 13 червня 1987 року

Ціна 3 коп.

ПРИЇЖДАЙТЕ ЧАСТІШЕ...

СКАЗАЛИ ТВАРИННИКИ ФЕРМИ № 1 РАДГОСПУ «КРАСИЛІВСЬКИЙ»
ЧЛЕНАМ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРОПАГАНДИСТСЬКОЇ ГРУПИ

Ця зустріч відбулася безпосередньо в полі під навісом літнього тваринницького табору. За годину перед обіднім доїнням корів на центральному проході зібралися оператори машинного доїння, підвозники кормів. Зручно розмістившись на виставлених з кімнати відпочинку стільцях, вони уважно слухали виступ керівника інформаційно-пропагандистської групи міському партії, голову виконавчого району Ради народних депутатів І. С. Рудака.

— Всі ви знаєте, — сказав він, — що 21 червня цього року відбудуться вибори у місцеві органи влади. Підготовка до них в основному завершується. Зараз проходять зустрічі кандидатів у депутати, на яких трудящі докладніше знайомляться з своїми представниками в органах народної влади, дають їм свої накази. Іде перевірка списків виборців.

Трудівники району зустрічають вибори добрими ділами. Колективи промислових підприємств перевиконали плани п'яти місяців по випуску промислових виробів, а сільські трудівники справилися з планами виробництва і продажу тваринницької продукції.

Далі І. С. Рудак розмов'яв про перспективи соціального розвитку в районі, торговельне і побутове обслуговування сільських трудівників, наведення належного порядку в усіх сферах і вислалих пунктах. Особливу увагу, наголосив він, слід приділяти боротьбі із злочинністю, пияцтвом і самогубством. На превеликий жаль, кількість правопорушень в районі зросла проти минулого року. Переважно — це молоді люди в нетверезому стані вчиняють злочини, допускають крадіжки, порушують норми соціалістичного співжиття. Ссь і у вашому селі за минулі місяці виявлено близько десятка самогубств, 13 чоловік побувало у медвипереднику, декількох затримано як розкрадачів народного добра.

Бесіда була простою і дохідливою, а тому викликала великий інтерес у тваринників. Переважно це — молоді люди, віком до 30 років, а тому ставили цілком законні питання відносно культурного відпочинку, розв'язання побутових питань, поліпшення роботи торговельних закладів, організації дозвілля.

Першим запитанням, наприклад, було таке: «Чому в нашому селі немає де розкрити і пошити плаття? В сусідніх селах такі майстерні є, але надто перевантажені. Одягтися ж ми хочемо, як і в місті — модно, елегантно. Маю десять відрізів на плаття, а пошити ніде. Цю претензію пред'явила одна з кращих операторів машинного доїння Любов Зінченко.

Неначе чекав такого запитання І. С. Рудак, який тут же порадив голові виконавчого сільської Ради М. Ф. Сибізі швидше вирішити це питання, тим більше, що є будинок, в якому можна розмістити майстерню.

Різни за значенням і масштабами задавали люди запитання, але всі торкалися найголовнішого — кращо-го задоволення всезростаючих культурно-побутових потреб трудящих, на що нині наша партія звертає серйозну увагу.

— Хіба можна миритися з тим, що перукар працює лише один день на тиждень? — заявила одна з доярок. — Немає ж де нормальної зачіски зробити.

Не осталися поза увагою й питання про будівництво будинку культури, дороги з твердим покриттям по вулиці Жданова, закінчення ремонту бані. Не завадило б мати нам у селі молодіжне кафе, говорили тваринники, де б ми могли у вечірній час проводити своє дозвілля. А як би знадобився ставок, де після напруженої праці в літню спеку можна було б прохолодитися...

Нічого не скажеш — назрілі питання. До того ж цілком реальні. Слухав їх молодий директор господарства М. М. Ляпун і ствердно кивав головою, додаючи:

— Зробим, дівчата, все зробим. Дайте тільки час. Зараз займаємося виготовленням проектною документацією на будівництво будинку культури і підприємцю організації на тверде покриття дороги по вулиці Жданова, думаю, що згодом буде й кафе, вирішимо і інші питання, про які ви тут говорили. Перспективи хороші в радгоспі — є всі можливості успішно виконати завдання цього року і п'ятирічки в цілому. А це ключ до розв'язання й соціальних питань.

— Частіше приїжджайте до нас, — сказали в один голос всі присутні на цій зустрічі членам інформаційно-пропагандистської групи.

...Поки йшла бесіда, неначе по команді вишикувались перед місцями доїння корови. Через хвилину-другу загомоніли доїльні апарати, і потекло по прозорих трубах парне молоко...

Близько тисячі корів на цій фермі. Всі вони в достатку нагодовані і доглянуті. Тож і надій сьогодні вищий проти відповідного періоду минулого року майже на півкілограма. І становить по радгоспу близько 12 кілограмів в середньому на корову.

Перспективи, справді, хороші і настрій у людей бадьорий. Одне в них було побажання районному керівництву — більше допомагати молодому директорам. Все інше, мовляв, зробимо самі.

З цим не можна не погодитися.
Є. ФЕДЯЙ.

УВАГА ПУСКОВИМ

До 7 листопада ввести в дію комбікормовий завод у Прилуках зобов'язався колектив спеціалізованої пересувної механізованої колони № 580 тресту «Укрелеватормонтаж» Укргробуду. План п'яти місяців колектив виконав на 105,2 процента. Злагоджено працюють на його спорудженні госпрозрахункові бригади слюсарів-монтажників В. М. Снопка та Ю. Б. Кононова. на-

ладчиків С. М. Бурнашова. Серед важливих новобудов, в яких ми беремо участь, Крелевський комбінат хлібопродуктів, Сквирський комбікормовий завод. Цим пусковим об'єктам у нас першочергова увага. Так, на будівництві елеватора і млина ми освоїли з початку року понад 100 тисяч карбованців, що на 10 тисяч карбованців більше запланованого. Зразки високоєфектив-

ної роботи тут показують бригади слюсарів-монтажників, електриків та наладчиків, які відповідно очолюють В. В. Соломченко, М. М. Єрмоєнко, М. В. Плигун та Б. Д. Царик.

Справжнім екзаменом для нас буде перехід на колективний підряд з 1 липня ц. р. Ритмічна робота всіх будівельників на особливо важливих об'єктах Продовольчої програми переконливо довела, що таке завдання нам під силу.

Б. РОТАР,
начальник СПМК-580.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

БЕЗ ПЕРЕБІЛЬШЕННЯ можна твердити, що виробнича Київського швейного об'єднання «Юність» користується популярністю в усій республіці. І незмінною ті, що їх випускає Літківська швейна фабрика, яка входить в склад об'єднання. Приємні кольори, різноманітне оздоблення, модні фасони, висока якість виробів принесли літківцям заслужене визнання. І хоч трудяться тут порівняно невеликий колектив — всього 320 швей, проте здобутки їх добре знамі далеко за межами нашого району і об'єднання. Так, Марія Дмитрівна Кравчук і Тетяна Кирилівна Трохименко за минулу п'ятирічку виконали два п'ятирічні плани. Воістину трудовий подвиг, гідний наслідування. Й слід сказати, що натхненна праця кращих робітниць фабрики знайшла своїх послідовників. Сьогодні ще троє швей — Валентина Яківна Каченко, Ганна Миколаївна Юрченко та Г. В. Мартиненко завершують виробничі завдання трьох років.

Безумовно, перелічити всіх, чия натхненна самовіддана праця заслуговує найвищої похвали, неможливо, адже на сьогодні майже 90 трудівниць фабрики записали в свій актив виконання планів другого року п'ятирічки. Всього ж 192 швей йдуть з випередженням часу. Активно включаючись в трудове суперництво під девізом «Плани двох років п'ятирічки — до 70-річчя Великого Жовтня», вони з честю дотримують даного слова, зустрічають

своє професійне свято високими трудовими показниками.

При цьому слід додати, що плани виконуються фабрикою при меншій, ніж потрібно, чисельності працюючих. Адже сьогодні на підприємстві не ви-

молодь комсомольського віку. І щоб закріпити її на фабриці — адміністрації, партійній, профспілковій та комсомольській організаціям потрібно дбати про успішне вирішення всіх назрілих проблем. Зокрема, будів-

Праця в творчість перейшла

стає 90 працівників основних професій. Так що по суті продуктивність праці багатьох швей сягає від 150 до 200 процентів. Завдання тут досить напружені. Більше того — норми виробітку літківських швей значно вищі від середньогалузевих. Отже, щоб домогтися сьогоднішньої результативності, необхідно працювати з подвійною енергією, брати на себе велику відповідальність, володіти високою професійною майстерністю. Всього цього швеям не позичати. Тому з повним правом можна їхню віртуозну працю прирівняти до творчості. Зроблено чимало, але ще більше слід зробити. Передусім у вирішенні кадрового питання. Адже більше сідмдесяти процентів працюючих це

ництво житла. Якщо з місцями в гуртожитку проблем немає, то для сімейних необхідно будувати житло. А це питання знаходиться поки що в зародковому стані, оскільки дирекція радгоспу «Літківський» не дуже охоче йде на виділення площі під два шістнадцятиквартирні будинки, спорудження яких запланували на фабриці. Що стосується чисто виробничих питань, то через два роки на підприємстві планується ввести в дію автоматичну лінію по пошиттю дитячих костюмчиків, ряд інших нововведень. А все це в кінцевому результаті підпорядковано єдиній меті — успішному втіленню в життя накреслених ХХVII з'їзду КПРС

Т. ВАСИЛІВ.

ВЕЧІР ТРУДОВОЇ СЛАВИ,

приурочений Дню працівників легкої промисловості, відбувся на фабриці верхнього дитячого трикотажу. Директор підприємства В. Ф. Хамеєнко від імені адміністрації, партійної, профспілкової та комсомольської організації вручив нагороду правоплановим соціалістичного змагання. Звання «Відмінник якості» присвоєно 17 трудівницям, 43 трикотажницям, які завершили плани двох років п'ятирічки, удостоєні почесних грамот, одиннадцяти — вручено медалі «Ветеран праці».

З професійним святом трикотажниця привітала також представник обкому галузевої профспілки Н. А. Берлізова. Схвальними оплесками зустріли учасники урочистості виступ вокального жіночого ансамблю фабрики, дитсадка «Катюша».

Н. КОВРИГА,
голова профкому.

Вироби, які сходять з конвеєра Ворошиловградської ордену «Знак Пошани» трикотажної фабрики, добре знають покупці. Вони не залежуються на прилавках магазинів, користуються підвищеним попитом у людей різного віку і смаків. Тут постійно оновлюється і розширюється асортимент виготовлюваної продукції. Двадцять років підряд ворошиловградські трикотажники — переможці всесоюзного і республіканського змагання. Представники багатьох трикотажних підприємств країни приїждять до них по досвід.

За роки дванадцятиріччя п'ятирічки трудівники фабрики планують довести випуск виробів до 35 мільйонів штук на рік. На знімку: заступник секретаря комітету комсомолу фабрики Валентина Науман розмовляє з робітницями молодіжної дільниці швейно-закрійного цеху Ніною Шевчук, Світланою Носанович, Інною Стадниченко, Вікторією Лисенко і Світланою Маталігіною. Фото Р. Азрієля. (Фотохроніка РТАУ).

(Матеріали, присвячені Дню працівників легкої промисловості, читайте на 9 стор.)

**14 ЧЕРВНЯ—ДЕНЬ
ПРАЦІВНИКІВ
ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**

**З ПОГЛЯДОМ
У ПЕРСПЕКТИВУ**

З року в рік наростає потужності колектив Гоголівської стрічковкацької фабрики. Без зупинки виробництва замінено 45 човникових верстатів ПТЛ-80 на безчовникові ТЛБК-40. З них 39 вже видають продукцію. Замовлено 12 верстатів і для в'язальної дільниці. де виробляється різноманітна тасьма. Освоєно новий вид продукції — текстильну застібку типу «реп'ях». На черзі — ткани електронагрівальна стрічка типу ЛОН. Її розроблено в Інституті проблем матеріалознавства АН УРСР. ЛОН використовується при високотемпературному електронагріванні. В процесі її виготовлення металевий нагрівальний елемент рівномірно розташовується в одній площині і надійно фіксується в текстильній структурі з електроізоляційних ниток. Ця продукція знайде своє застосування в різних галузях промисловості, де такі технологічні процеси, як сушіння, склеювання, вулканізація, пресування, переробка пластмас та інші, передбачають рівномірний розподіл тепла по поверхні нагріву. Такі наші перспективи. Але без належної уваги соціальному фактору не можна сьогодні чекати успіху в перебудові. Ось чому в планах на найближчий час — спорудження вже третього 40-квартирного житлового будинку для наших трудівників, будівництво сауни та пральні самообслуговування. Впевнений конкретна турбота про людину праці окупиться сторицею.

Зараз наш колектив напружено трудиться над виконанням взятих соціалістичних зобов'язань. Один з основних пунктів — виготовити і реалізувати понад план продукції на 100 тисяч карбованців. За п'ять місяців реалізовано різноманітних виробів на 57 тисяч карбованців більше плану. Виготовлено товарів народного споживання у роздрібних цінах на 10 тисяч карбованців більше запланованого. Продуктивність праці досягла 104 процентів.

Ніколи не зраджує колектив і почуття обов'язку перед своїми суміжниками. І у нас близько 500. Продукцію гоголівців чекають швейники і взуттєвники, поліграфісти і працівники підприємств торгівлі у багатьох областях республіки.

Завершити особисті річні завдання до 70-річчя Великого Жовтня зобов'язалися 12 робітниць. В змаганні за гідну зустріч квітню попередку комсомольсько-молодіжний колектив ткацької очолюваний В. Харченком. Нещодавно дівчата перейшли на трьохзмінний режим роботи. В рахунок липня трудяться також бригади В. С. Шевчука та М. М. Мишкоріза.

По праву гордимось ми і своїм випробуванням авангардом. Це ткалі О. І. Толієкіна, Г. Г. Анатієнко, Н. М. Вітош, Л. Т. Бахарєва, О. С. Стасюк, Л. П. Булавка та інші. В числі тих, хто зустрічає своє професійне свято натхненною працею, і колектив фарбувально-оздоблювального цеху, який виконав план травня на 140 процентів.

Звичайно, наші успіхи були б набагато вагомішими. На недавніх партійних зборах, де обговорювалися матеріали січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, комуністи висловили багато критичних зауважень, відкрили недоліки у роботі відділу головного механіка, інших інженерних служб підприємства. Наголосили на необхідності атестації робочих місць. Більше уваги слід надавати обліку сировини, якості виготовлюваної продукції. Вирішити всі ці та інші наболілі питання — значить, підняти на якісно новий щабель ефективність виробництва, дати потужний поштовх ініціативі і творчості колективу, який у своїй більшості є справжнім рушієм у процесі прискорення і перебудови.

М. КРОЛЬ,
директор Гоголівської стрічковкацької фабрики.

У ТАКЕ свято, як День працівників легкої промисловості, передусім аналізуєш зроблене і прагнеш заглянути в майбутнє. Буквально за кілька років підприємство не впізнати. В результаті реконструкції його потужність зросла майже в чотири рази. Якщо в 1982 році фабрика випустила 976 тисяч штук верхнього дитячого трикотажу на суму 10 мільйонів 342 тисячі карбованців, то вже в першому році дванадцятій п'ятирічці ці показники зросли відповідно до 4 мільйонів 291 тисячі виробів на 38 мільйонів 549 тисяч карбованців. В колективі трикотажниць є повне право гордитися своїми успіхами. Адже результативність їх роботи іде по висхідній. Так, сьогодні у порівнянні з відповідним періодом минулого року виробництво продукції зросло на 9,1 процента, понад план п'яти місяців випущено 18 тисяч штук дитячих об'єктів.

Та найбільша наша гордість, звичайно, — люди, чіткими руками творяться успіхи. Навряд чи зміг би колектив фабрики сягнути сьогоднішніх висот, якби не самовіддана праця правофлангових соціалістичного змагання, чий надихаючий приклад є орієнтиром для всіх. Так, швея Г. М. Лисенчик, в'язальниця В. М. Кузьменко, В. А. Строй, Т. О. Андрєєва, Г. В. Тищенко, Н. О. Крутько, М. В. Царенко, гладильниця Л. І. Шпорт працюють нині в рахунок третього року п'ятиріччя. Всього ж 43 трикотажниці вже рапортували про дострокове виконання плану за двох років п'ятиріччя.

Активно включився колектив фабрики в змагання «План двох років і п'ятиріччя — до 70-річчя Великого Жовтня». Якщо раніше лише дві бригади цеху № 1 працювали під цим девізом, то в квітні це два комсомольсько-молодіжні колективи Г. М. Бурди та В. С. Кавунової з цеху № 3 підтримали ініціативу правофлангових трудовою суперництвом.

Постійно в полі зору адміністрації, партійної профспілкової та комсомольської організацій знаходяться такі питання, як якість продукції. Завдяки цьому на фабрику все менше й менше надходить рекламаций. Напередодні свята 15 трикотажниць удостоєно звання «Відмінник якості». А шість з них, в тому числі О. А. Гайова, Т. О. Андрєєва, О. Ф. Голод, Т. П. Конопля та інші протягом десяти місяців здають продукцію тільки відмінної якості.

Щоб досягти результативності своєї роботи, необхідно повсякчас знаходитися в постійному пошуку. І особливо нам, працівникам легкої про-

ПО ВИСХІДНІЙ

мисловості. Адже прихлива мода диктує свої умови, і той, хто не бажає прислухатись до голосу споживачів, працює по суті на склад, а не для людей. Тому ми постійно вивчаємо попит на свої вироби і відповідно оновлюємо асортимент.

Приміром, цього року 73,4 процента виробів — новинка. А про те, що колектив обрав правильний шлях, переконаливо свідчить ярмарок-продаж товарів, організований нещодавно Міністерством легкої промисловості республіки який відбувся в Луцьку. Звідти ми привезли почесні грамоти. І хоча одержувати такі нагороди приємно, проте важливіше інше споживачі уклали з нами 48 договорів на поставку продукції в 1988 році. Це на одну торговельну організацію більше, ніж було цього року. Значно зросла і кількість моделей, одержувати які виявили бажання замовники для торгівлі.

Розповідаючи про здобутки, не можна, звичайно, обминати й проблеми. А вони в нас передусім соціально-культурного характеру. І тільки вирішення їх гарантуватиме в перспективі ритмічну роботу фабрики. Зокре-

ма, свого часу було упереджено таке питання, як будівництво житла для трикотажників. В результаті на підприємстві сьогодні відчутна нестача робочих рук. Тому адміністрація прагне позитивно вирішувати житлове питання. В перспективі на дванадцяті п'ятиріччя — також будівництво професійно-технічного училища з гуртожитком. Тут фабрика готуватиме для себе кваліфіковані кадри. І, зви-

чайно ж, поступово підприємство технічно переоснащуватиметься. На зміну застарілому обладнанню прийде нове. Це теж сприятиме росту продуктивності праці, розширенню виробництва продукції. Словом, діаграма роботи фабрики і надалі йтиме по висхідній.

Т. МІТЧЕНКОВА,
секретар партійної організації фабрики верхнього дитячого трикотажу.

На фото: одна з кращих трудівниць фабрики — швея, комуніст **Т. П. Лиман.**

Не тільки по-ударному працювати, а й змістовно відпочивати вміють трудівниці фабрики. Цей вокальний жіночий колектив за участь у святі пісні присвяченому 70-річчю Великого Жовтня, відзначений грамотою оргкомітету.

Фото **А. Козака.**

БОРГ ПОКИ ЩО ЗАЛИШАЄТЬСЯ

СВОЄ професійне свято працівники легкої промисловості зустрічають у цьому році не під хор незаслужених похвал, не залпами широкошовних обіцянок, а в ході серйозної перебудови, яка вимагає великих зусиль, уваги всього суспільства. Вона потрібна, щоб погасити, наразити, застарілий борг ряду галузей перед народом.

роками. Так званий залишковий принцип виділення ресурсів на розвиток галузей, безпосередньо зв'язаних з задоволенням потреб людей, протягом кількох п'ятирічок не давав змоги добитися стабільно високих темпів виробництва всього того, чого потребує людина. Крутого перелому

добитися нелегко, однак він необхідний. Розроблена і втілюється в життя комплексна програма розвитку виробництва товарів народного споживання і сфери послуг, яка пов'язала воедино зусилля всіх сфер економіки, орієнтованих на вирішення найважливіших соціальних проблем

Торік вироблено понад план недовольчих товарів на 1,4 мільярда карбованців. Однак цілі регіони не зуміли поки що добитися в цій роботі скільки-небудь помітних змін на краще. Весняно-літній оптовий ярмарок, що завершився недавно, показали, що, як і раніше, повільно розширюється коло підприємств і галузей.

продукція яких має добру репутацію. Головна причина цього — повільність у технічному переозброєнні галузей легкої промисловості. Це відставання за довгі роки стало хронічним. І тільки тепер становище почало змінюватися на краще: намічені і вже вживаються конкретні заходи, мета яких — різко прискорити в

цьому році графік впровадження нової техніки у взуттєвників і швейників, підвищити якість сировини, залучити до випуску масової продукції дизайнерів. Завдання полягає в тому, щоб повніше використовувати внутрішні резерви, такі необхідні для нарощування випуску виробів, що користуються високим попитом покупців. (ТАРС.)

